

ENREDO

VARJOISTA VALOON

ITÄMERI

2025

ITÄMERI – VARJOISTA VALOON

Johdanto aiheeseen

Kulkueemme on hätähuuto Itämeren puolesta. Ihmisen toiminnan seurauksena Itämeri on nykyään yksi maailman saastuneimmista merialueista. Itämeren tyrskyt ovat tummentuneet rehevöitymisen, happikadon ja valon vähyyden myötä.

Tarvitsemme yhteisiä tekoja, jotta tämä tuhoon johtava suunta saadaan pysäytettyä ja Itämeri voi jälleen kääntyä varjoista kohti valoa. Yhteiskunnallisten linjausten lisäksi vaadimme arvojen muutosta ja koko yhteisön tukea – vastuu on meidän jokaisen. Cariocan joutsen huutaa tekoja arvokkaan meremme pelastamiseksi!

Itämeri on aina yhdistänyt ympärillään asuvia kansoja. Kulkueessamme on siten mukana itämerensuomalaista mytologiaa ja kansanperinnettä – rikkauksia jauhava Sampo, pyhä joutsen eri muodoissaan, itkijänaiset, Tuoni ja Tuonela sekä merenjumala Ahti.

Kulkueessamme Itämeren kohtalon vertauskuvana toimii joutsen, joka toistuu kansantarinan kaavan mukaisesti kolmasti, kulkueen käännekohdissa: taistelemassa olemassaolostaan, tuhon partaalla, ja lopulta uudestisyntyneenä toivon symbolina. Joutsen on koulumme tunnus, mutta sillä on myös syvä myyttinen merkitys. Itämerensuomalaisessa perinteessä joutsen oli pyhä olento, linnuksi muuttunut ihminen, jonka surmaajaa kohtasi kova kohtalo. Kansallislintumme laulujoutsen on myös todiste siitä, että toivoa on synkkyydenkin keskellä. Laji kävi sukupuuton partaalla, kunnes asennemuutoksen ja suojelun ansiosta sen kanta saatiin elpymään.

Merten ongelmat ovat maailmanlaajuisia ja yhteydessä toisiinsa sekä ympäröivään luontoon. Tämän vuoksi Ahti kutsuu avukseen merten ja ihmisyyden äidin Yemanján tuomaan puhtaita aaltoja, sekä lansän tuomaan muutoksen tuulia ja tahtoa taistella paremman huomisen puolesta.

Myyttien rinnalla Itämeren pelastuminen tarvitsee kuitenkin myös tiedettä ja käytännön tekoja. Ymmärryksestä, tiedosta ja tunteista muodostuu halu muutokseen; vasta sen jälkeen voidaan löytää kestäviä, konkreettisia ratkaisuja ja harmoninen, toisia lajeja kunnioittava elämä.

Esittelemme kulkueessamme käsitteitä, jotka liittyvät Itämeren tuhoon, mutta myös toivon, uuden alun ja elpymisen edellytyksiä ja avainlajeja. Jos rikomme Itämeren, meillä on myös vastuu sen korjaamisesta!

Enredo

Itämeri on hauras aarre maailman merien joukossa, matala ja haavoittuva meri, mutta samalla monin tavoin tärkeä. Merta käytetään kulkureittinä, siitä saadaan luonnonvaroja, ja moni elinkeino nojautuu mereen ja sen antimisiin. Itämeren tuottamaa rikkautta ei voi kuitenkaan mitata rahassa. Meri tuottaa meille henkistä hyvinvointia, ja sen erityisellä luonnolla on oma itsenäinen arvonsa.

Ihmisen toimien seurauksena Itämeri on viimeisen sadan vuoden aikana vajonnut valosta varjoihin. Itämeren suurin uhka on rehevöityminen, joka luo varjon meren ylle niin kuvainnollisesti kuin kirjaimellisesti. Valtaosa tästä johtuu maataloudesta mereen valuvista ravinteista, erityisesti typestä ja fosforista. Myös metsä- ja kalatalous, ihmisten jätevedet ja merenkulku ovat osa ongelmaa.

Kaikkea tätä kuormitusta on Itämeren mahdotonta kestää. Itämerensuomalaisen mytologian Sampo tuotti rikkauksia, mutta nyt ihmiskunta on taloudellisen voitontavoittelun varjolla luonut tuhkoneiston, likasammon. Tälläkin hetkellä meren ääreen perustetaan tehtaita, joiden jätteestä osa päätyy Itämereen, vaikka puhdistamiseen tarvittava teknologia on olemassa. Happikadon riivaama merenpohja on pahimmillaan kuollut ja hiljainen, kuin tarujen Tuonela. Meidän on katsottava peiliin ja ymmärrettävä, että tämä on meidän tekojemme seurausta.

Rehevöityminen aiheuttaa muun muassa sinilevälauttoja ja veden samenumista sekä heikentää herkkien avainlajien elinolosuhteita. Nämä lajit eivät vain asu Itämeressä, vaan ylläpitävät laajempia eliöyhteisöjä ja meren ekosysteemiä. Rakkohaurun eli rakkolevän suojuissa elää lukuisia Itämeren lajeja, ja sen elinvoima on suoraan verrannollinen meren yleiseen tilaan. Meriajokkaiden muodostamat, jopa tuhat vuotta vanhat niityt taas ovat kuin Itämeren omia koralliriuttoja, jotka kuhisevat elämää, toimivat tehokkaina hiilinieluina ja suojelevat rantoja eroosiolta. Kylmän ja vähäsuolaisen Itämeren pikkuiset sinisimpukat sen sijaan tarjoavat ravintoa linnuille ja kaloille sekä suodattavat vettä jopa koko Itämeren vesimäärän verran vuosittain. Nämä avainlajit ovat edellytys koko Itämeren selviytymiseksi, mutta eivät onnistu tehtävässä yksin.

Ahdin valtakunnassa vallitsee tarpeellinen ja herkkä tasapaino. Ahti on oikukas jumala, joka on antelias tai anteeksiantamaton riippuen siitä, kuinka kunnioittavasti hänen vesistöjään kohdellaan. Ahti voi pyytää Itämeren avuksi brasilialaisia jumaluuksia, tuulten valtiatarta lansää ja meren valtiatarta Yemanjáa. Lansän voimakkaat tuulet painavat valtameren vettä Yemanján puhtaina aaltoina Itämereen. Veden liikehdinnät, suolapulssit, ovat voimakkaita suolaisen veden virtauksia Pohjanmereltä. Niissä hapekas vesi painuu pitkin merenpohjaa puhdistuen vähähappisen veden tieltään. Suolapulssit ovat tärkeitä Itämeren ekosysteemille, sillä ne helpottavat syvänteiden happikatoa ja ehkäisevät rehevöitymistä.

Itämerensuomalaisessa mytologiassa Sampo hajosi mereen, ja sen osia huuhtoutui rantaan tuottaen yhteistä hyvää. Meidän on käytettävä näitä jo meillä olevia Sammon palasia, tiedettä ja teknologiaa, jotta tuhoamisen sijaan voimme luoda Itämerelle ja itsellemme paremman tulevaisuuden. Tarvitsemme lisää tutkimusta, innovaatioita ja käytännön toimia. Luonnon on oltava mukana kaikessa päätöksenteossa – politiikassa, taloudessa ja liiketoiminnassa. Kestävä matkailu ja luontoa kunnioittava elinkeinoelämä voivat kulkea käsi kädessä.

Majakat ovat olleet kautta aikain ihmeitä ja tarujen aiheita. Niissä on yhdistynyt uusin teknologia kirjaimelliseen ja vertauskuvalliseen kaukokatseisuuteen. Bengtskärin majakka Itämeren ulkosaaristossa toimii nykyisin Turun Yliopistosäätiön ja liike-elämän yhteistyönä, yhdistäen innovatiivisesti tieteen ja taiteen, luonnonsuojelun ja matkailun. Majakka näyttää jälleen vertauskuvallisesti suuntaa tekemällä tärkeää työtä Saaristomeren tutkimuksessa ja erityisesti merilintujen suojelussa. Laulujoutsenet ovat yksi tunnetuimmista suojelun menestystarinoista: niiden kanta on noussut sukupuuton partaalta elinvoimaiseksi, ja lähes kaikki Suomen laulujoutsenet talvehtivat Itämerellä.

Puhdas meri monimuotoisine eliöyhteisöineen on vastustuskykyisempi ilmastonmuutoksen seurauksia kohtaan ja kestää ympäristön muutoksia paremmin, suojellen samalla sen rannoilla asuvia. Ihmisen ja luonnon kuuluisi kulkea käsi kädessä, keskinäisessä harmoniassa. Meidän on katsottava peiliin ja ymmärrettävä, että Itämeren tila on ihmisen toiminnan seurausta ja vain siten kykenemme muuttamaan kurssia.

Huoli ja ahdistus ympäristön tilasta saatetaan helposti leimata epärealistiseksi haihatteluksi ja tunteiluksi. Logiikka ja tunne eivät kuitenkaan ole toistensa vastakohtia, vaan ne täydentävät toisiaan toimiessaan yhteistyössä. Hätähuutomme pyrkii lisäämään tiedon lisäksi viisautta, sivistystä ja empatiaa, sillä parempi ymmärrys luonnon tilasta ja ihmisen luontoriippuvuudesta motivoivat konkreettisiin toimiin. Ympäristöahdistus ja aktivismi, jotka perustuvat luotettavaan tieteelliseen tietoon, voivat johtaa tiukempiin päästörajoihin ja säädöksiin teollisuudessa. Esimerkiksi Itämeren suojeluun tähtäävät kansalaisaloitteet ovat jo tuottaneet tulosta, luoden toivoa valoisammasta huomisesta.

Itämeren tulevaisuutta ei voi kukaan pelastaa yksin, vaan tarvitsemme koko yhteisön voimaa ja sankaritekoja. Iansän myötäisissä tuulissa Cariocan joutsenparvi lähtee nyt lentoon Itämeren puolesta ja siipiensä suojassa kantaa meitä varjoista valoon ja kohti parempaa tulevaisuutta!

Kulkuejärjestys

1. Comissão de Frente – etujoukko: Tuho uhkaa Itämerta

Itämeren tyrskyt ovat tummuneet rehevöitymisen ja happikadon vuoksi. Ahneuden ja lyhytnäköisen voitontavoittelun vallassa ihmiset uhkaavat teoillaan tukahduttaa Itämerta symbolisoivan joutsenen rehevöityneisiin syvyyksiin. Uhattu joutsen taistelee olemassaolostaan, ja syntyy uudestaan sinilevälautan läpi aallonharjalle. Koreografiassa joutsen nostaa hupun Ahneuden kasvojen edestä; alta paljastuu tavallinen ihminen, juuri sinä, ja meidän kaikkien teoilla on merkitystä Itämeren pelastamiseksi.

Uhattu Joutsen – Itämeri: Joutsen on samalla tyrskyävä Itämeri.

Ahneus: Ihmisten ahneus ja välinpitämättömyys on Itämeren tuhon takana.

Hupun alla on kuitenkin tavallinen ihminen, kuka tahansa meistä.

Mustat tyrskyt: Samaan aikaan Itämeren tummuneita aaltoja, mutta myös ihmisen toimintaa ilman vallitsevien käytäntöjen kyseenalaistamista, vaikka teot johtaisivat Itämeren tuhoon.

2. Porta-Bandeira e Mestre-Sala – lipunkantajapari

Lippupari ei kuvita kulkuetta, esiintyy koulumme väreissä.

3. Abre Ala – 1. lavastevaunu: Likasampo

Sampo on itämerensuomalaisessa kansanperinteessä ihmeellinen, rikkauksia jauhava mylly. Tämä ihmisten rikkauden tavoittelu on kuitenkin näyttänyt teollisuuden ja maatalouden kehittymisen myötä kääntöpuolensa, ja nykyajan Sampo rehevöittää Itämerta. Vaunu on inhorealistinen kuvaus nykytilanteesta, jossa saastekuorma valuu Itämereen ihmisten voitontavoittelun seurauksena. Merten saastuminen on globaali ongelma, meret ovat yhteydessä toisiinsa - koko maapallo on kiedottu ihmisyyden kahleisiin. Kirjokannen kappaleita näkyy kuitenkin jo sammon ympärillä: Meillä olevista tiedon palasista voisimme jo niin päättäessämme alkaa rakentaa parempaa tulevaisuutta, vaunun etuosaa kohti puhdistuvaa merta. Vaunun takaosaa hallitsee kuitenkin vielä tumma ihmisen toiminnan varjo: sen kääntöpuolella on iso peili, joka on rehevöitynyt ja umpeenkasvanut kuin Itämeri. Meidän on katsottava peiliin ja ymmärrettävä vastuu teoistamme, jotta voimme alkaa rakentaa parempaa huomista!

Vaunu on rakennettu lähes kokonaan kierrätysmateriaaleista. Siihen on käytetty runsaasti käytettyä messumattoa, rakennustyömailta pelastettuja käytettyjä eristyslevyjä ja pahvilaatikoita. Rungon puutavara ja vaneri on purettu isoista käytetyistä kaapelikeloista. Polyuretaanivaaho on saatu lahjoituksena, remontista ylijääneenä. Suuri osa käytetyistä materiaaleista on oppilaitoksen muuton yhteydessä poisheitettyä materiaalia. Saimme lahjoituksena ison kasan huonokuntoisia vaahtomuovipatjoja, joista on tehty maapallon mantereet sekä aallot. Vihreät putket ovat vanhentuneita ja epästeriileiksi menneitä hengityskoneen happiletkuja, ja lisäksi koristelussa on käytetty leikkaussalista vanhentuneita steriilejä liinoja. Vaunun koristelussa käytetty folio on ylijäämänä saatua juomapullojen etiketteihin käytettävää kuumafoliota. Koristelussa on yleisesti käytetty runsaasti aiemmista karnevaaleista purettua materiaalia.

Päädestaque: Varjo. Rehevöityminen ja saasteet luovat varjonsa koko Itämeren ylle ja myös kirjaimellisesti estävät auringon valoa pääsemästä vedenpinnan alle, muuttaen meren syvänteet kuolleiksi ja hapettomiksi. Varjo on saanut innoituksensa kansanperinteen Tuonesta, joka hallitsee pimeää ja kolkkoa kuolleiden maata, Tuonela. Rinkka veden lailla valuvine kankaineen yhdistyy Abressa virtaavaan jokeen ja sen kautta Itämereen.

Destaquepari: Maatalous. Maatalous ja jätevedet ovat isoimpia vesistöjemme kuormittajia. Hahmot ovat yhteensulautuma kotieläimistä ja maanviljelystä – ihmisen tuottamia hybridejä.

Destaquepari: Levälieju. Destaquepari kuvaa rantojen rehevöitymistä ravinteiden valuessa mereen.

4. Katudestaquepari: Typpi ja fosfori

Typpi ja fosfori ovat kaiken elämän edellytys. Ne ovat kasvien tärkeimmät ravintoaineet ja välttämättömiä yhteyttämiselle. Lannoitteiden myötä niitä valuu kuitenkin hallitsemattomasti Itämereen, ja ne aiheuttavat rehevöitymiseen ja happikatoon johtavan itseään ruokkivan kiihtyvän kierteen. Typpi on hajuton, väritön ja mauton, hieman ilmaa kevyempi kaasu, kun taas fosfori on läpikuultavaa kristallia.

5. Sambakouluala: Rehevöityminen – Sinilevälautta

Sinilevä on Itämeren rehevöitymisen myötä jokakesäinen vitsaus. Se kertoo meren huonosta tilasta, mutta samalla pahentaa rehevöitymisen kierrettä sitomalla ilmasta lisää typpeä meriveteen. Sinilevä on suoraan vaarallista niin ihmisille kuin eläimillekin: suuri osa sinileväkukinnoista sisältää maksa- tai hermomyrkyjä.

Alan koreografiassa sinilevät muodostavat yhdessä lauttoja.

6. Ala das Passistas: Hätähuuto Itämeren puolesta – Itkijänaiset

Itämerensuomalaisten kansojen keskuudessa itkuvirret ovat olleet tapa purkaa yhteistä surua. Passistamme itkevät ahdistustaan koko Itämeren puolesta. Raha ratkaisee, ja meriluontomme maksaa siitä kovan hinnan.

Passistojen kädessä olevat nenäliinat ovat täyttyneet kyynelistä, ja kylkiluumainen rintakehä kuvastaa Itämeren lähestyvää kuolemaa. Puvussa on kuitenkin toivon pilkahdus: Rakkohauru ”kurkottaa vedessä kohti valoa”, joten tätä pelastumisen avainlajia löytyy päähineestä ja rinkasta.

7. Princesa da Bateria: Luonnon ja ihmisen välinen harmonia

Luonnon näkeminen vain hyödynnettävänä resurssina on johtanut Itämeren hätätilaan. Äly, tunteet ja sivistys eivät ole erillisiä ominaisuuksia tai toistensa vastakohtia, vaan toimivat yhteistyössä. Itämeren kohteluun ja kohtaloon liittyvä ahdistus on siten viisautta; se lisää empatiaa ympäristöä kohtaan, saa etsimään tietoa ja lopulta aktivoi meidät toimimaan meremme hyväksi ja sen kanssa harmoniassa.

Asussa kuvastuu luonnossa esiintyvien teemojen ja vapaiden muotojen sekä ihmisen geometrisen kädenjäljen yhteensulautuminen harmonisesti.

8. Rainha da Bateria: Uhattu Itämeri – Tuonelan joutsen

Itämerensuomalaisessa mytologiassa esiintyvä taruolento, Tuonelan joutsen, asuu kuolleiden valtakunnassa Tuonelassa. Joutsen symboloi rajaa elämän ja kuoleman välillä. Kansanperinteen mukaan ken joutsenen ampuu, kuolee itsekkin. Luonnon tuhon salliminen johtaa väistämättä ihmiskunnan omaan tuhoon.

Päähineessä joutseneen on ammuttu nuolia; kun ammut tuonen joutsenen, sinetöit oman kohtalosi.

9. Ala da Bateria: Yhteiskunnan äänitorvet

Ympäristöaktivistit toimivat yhteiskunnan ja luonnon äänitorvina. Ongelmien esille tuomisella herätetään kansalaiset ja päättäjät toimimaan meriluontomme pelastamiseksi. Tietoa Itämeren tilasta on tarjolla enemmän kuin tarpeeksi, mutta toimia on liian vähän. Ilman ympäristöaktiiveja Itämeren nykytilanne olisi huonompi. Mutta toivoa on, joten rummut soikoon, kyltit huutakoon ja marssit jatkukoon!

Baterian asussa on kuvattuna megafoni sekä halli eli harmaahylje, jonka kanta Itämeressä romahti metsästyksen ja ympäristömyrkyjen vuoksi, mutta on nyt palannut elinvoimaiseksi.

10. Ääniauto ja melodiasasto

Eivät kuvita kulkuetta, pukeutuvat kulkueen väreihin.

11. Katudestaque: Innovaatiot näyttävät uutta suuntaa – Majakka

Majakat ovat optimismin ja suunnan näyttämisen vertauskuvia, ja niissä on aina käytetty aikansa uusimpia innovaatioita. Pohjoismaiden korkein majakka, Bengtskärin majakka, rakennettiin 1906 Saaristomeren uloimmalle luodolle turvaamaan merenkulkua. Nykyään Bengtskärin majakka on suosittu matkailukohde, Itämeren tutkimuksen tärkeä keskus ja erityisesti merilintujen turvapaikka.

Puvussa on paljon läpikuultavia osia, joiden läpi hohtaa innovaation valo. Päähine kuvaa majakan Fresnel-linssiä, ja siinä on myös kaksi hätävaloa.

12. Ala dos Jovens: Muutoksen tuulet – Iansän lapset

Iansä on tuulten ja myrskyjen henkilöitymä, lasten suojelija ja taistelija, joka tuo mukanaan muutoksen. Sambakoulumme nuoret taistelevat uusin keinoin tieteen ja innovaatioiden kautta tuodakseen muutoksen ajatteluumme.

Päähineessä "syttyy lamppu" innovaation merkinä. Laboratoriotakissa on salamoita muistuttamassa Iansän tuomasta inspiraatiosta, halusta taistella paremman tulevaisuuden puolesta.

13. Ala das crianças (Lapset): Itämeren elvytys – Meriajokasniitty

Meriajokas on Itämeren avainlaji, joka tarjoaa turvaa ja ravintoa muille eliöille. Meriajokasta istutetaan nyt talkoilla sen vanhoille kasvupaikoille Itämeren pelastamiseksi.

Rinkassa on kuvattuna lajeja, jotka viihtyvät meriajokasniityillä: ahven ja pikkuinen Itämeren katkarapu. Lastenryhmän ohjaajan puku on samankaltainen kuin lapsilla.

14. Alegoria (2. lavastevaunu): Elävä Itämeri – Ahti

Itämerensuomalaisessa mytologiassa Ahti on merenjumala, joka hallitsee vesiä ja rajoittaa kalansaaliiden määriä. Hän on sekä antelias että anteeksiantamaton, riippuen siitä, kuinka kunnioittavasti hänen vesiään kohdellaan: Meri on Ahdin valtakuntaa, ei ihmisen omaisuutta. Merelle täytyy myös antaa, jos siltä ottaa.

Vaunussa on rantakalliota ja aallokkoa. Itämeren avainlajit parantavat myös muiden lajien elinolosuhteita. Vaunussa on kuvattuna näistä tärkeimmät, eli meriajokas, sinisimpukka ja rakkohauru.

Päädestaque: Ahti. Koko Itämeri on Ahdin ylväs asu, kudottu aalloista ja rantakallioista, kaikesta meren elämästä.

15. Ala: Meren puhdistajat – Sinisimpukat

Itämeren sinisimpukat ovat meren kylmyyden ja vähäsuolaisuuden vuoksi pieniä, mutta elintärkeitä ekosysteemille. Ne puhdistavat Itämerta väsymättä, suodattaessaan koko Itämeren vesimäärän verran vuosittain.

16. Katudestaque: Itämeren uudelleensyntyminen – Laulujoutsen

Suomen kansallislintu ja luonnonsuojelun symboli laulujoutsen hävitettiin lähes sukupuuttoon. Yhteisin ponnistuksin kanta saatiin kuitenkin elpymään tuhon partaalta hyvin elinvoimaiseksi. Laulujoutsen ilmentää toivoa ja meren kykyä elpyä, kun sitä autetaan koko yhteisön voimin. Nostetaan samoin Itämeren hyvinvointi lyhytnäköisen hyötyajattelun edelle!

Valkealla joutsenella on ylväät siivet ja pieni kruunu, onhan se kunnioitettu kansallislintumme sekä sambakoulumme ylpeys ja rakastettu tunnus.

17. Ala das Baianas: Yemanján aallot – Suolapulssi

Myrskytuulet työntävät Itämereen valtamerestä uusia, puhtaita aaltoja. Suolapulssin virtausten mukana syvänteisiin kulkee hapekasta vettä, kirkastaen sameita syvyyksiä sekä vähentäen happikatoa ja rehevöitymistä. Meren vesi on jatkuvassa liikkeessä ja veden valtava voima puhdistaa levää meren pohjasta.

18. Ala: Yhteisön voima – Juuri sinä olet Itämeren sankari!

Jokainen meistä voi vaikuttaa ympäristön ja Itämeren tilanteeseen. Olemme oman elämämme supersankareita: voimme jakaa tietoa ja vaikuttaa omilla valinnoillamme. Cariocan vanha kaarti korostaa yksilön vaikutusmahdollisuuksia positiivisuuden kautta, syyllistämisen sijaan.

SAMBA DE ENREDO

G.R.E.S. Samba Carioca 2025

ITÄMERI - VALOSTA VARJOIHIN, VARJOISTA VALOON

sävellys: Riku Aho, Tuomas Vuorio

sanoitus: Riku Aho, Tuomas Vuorio

sovitus: Olli Poutiainen, Riku Aho, Tuomas Vuorio, Simo Pussinen, Tuomo Noppari

Valosta varjoihin, aaltoihin sukellan
Tyrskyihin mustiin, kiinni jään
kahleet ihmisen koitan irrottaa
en niistä siipiäin irti saa
Varjoista valoon, tahdon takaisin
pohja kuollut ei happea saa
toivon harmoniaa
maailmaa puhtaampaa
taivaan sineen toiveeni vien

: tahdon elää, tahdon lentää
aamu kirkkauden meille nyt koittaa
Carioca, taiston voittaa
hehkun majakan silmissäin nään :

Yemanjá, Iansã
pelastaa meren ja maan
Aallon harjalla tanssii
levät pois jaloistaan
Sampo rikkaiden
myrkkijä mereen suoltaa
vailla järkeä on ihminen
joka tuhoaa sen
raha kaikenko ratkaisee?

: Meri on meidän, meri on sun!
tulevaisuus on vastuuni mun!
Kuule aallot, kuule maa!
Joutsen huutaa - Vastatkaa! :

: Ahdin valtakunta
on aika pelastaa
Sampo ahneuden
mereen upottaa
Joutsen valkoinen nousee lentoon
Aika turhuuden loppua saa :

